

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 015263 19 Uvp 2
Banjaluka, 04.03.2020. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi R.P. iz B., Ulica., koga zastupa punomoćnik S.I., advokat iz B., Ulica.. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 12.08.2014. godine, tuženog Ministarstva, u predmetu naplate troškova prinudnog izvršenja rješenja o rušenju objekta, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015263 18 U 2 od 22.11.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 04.03.2020. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015263 18 U 2 od 22.11.2018. godine se ukida i predmet vraća tom sudu na ponovni postupak.

O zahtjevu tužioca za nadoknadu troškova postupka odlučiće Okružni sud u Banjaluci.

Obrazloženje

Pobijanom presudom (stavom 1. izreke) uvažena je tužba i poništen uvodno označeni osporeni akt tuženog, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv zaključka inspekcije Grada B. broj ...od 23.08.2013. godine. Tim prvostepenim zaključkom riješeno je da će tužilac snositi troškove prinudnog izvršenja rješenja inspekcije Grada B. broj 09-362-894/05 od 27.02.2006. godine i rješenja istog organa broj ... od 30.04.2008. godine, u iznosu od 3.323,03 KM, te mu je naloženo da ovaj iznos uplati na žiro-račun budžeta Grada B. u roku od 15 dana od dana prijema zaključka, a ako tako ne učini riješeno je da će se naplata troškova izvršiti prinudnim putem. Stavom 2. izreke pobijane presude tuženi je obavezan da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u ukupnom iznosu od 877,50 KM, u roku od 30 dana od dana prijema presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Uvaženje tužbe i poništenje osporenog akta, pozivom na odredbu člana 10. tačka 2. i 4. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), sud je obrazložio razlozima da pravilnost i zakonitost istog nije mogao ispitati, jer u upravnom spisu nema dokaza da je osporeni akt tuženog uručen tužiocu, te uz navod suda da se nije mogao „osloniti“ na izjavu tužioca iz dopisa koji je on uputio tuženom dana 22.08.2014. godine, a kojim potvrđuje da mu je dostavljeno drugostepeno rješenje broj 15.03-362-258/13 od 12.08.2014. godine, jer se iz sadržaja tog rješenja vidi da je njegovo dostavljanje izvršeno Odjeljenju Opštine S., a da tužilac nije označen kao lice kome se vrši dostavljanje.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tuženi pobija njegovu zakonitost zbog povrede propisa o postupku koja je od

uticaja na rješenje stvari. U zahtjevu interpretira razloge suda za poništenje osporenog akta i iznosi da isti nisu pravilni. Tako ne spori da je u obrazloženju pobijanog rješenja broj ... od 12.08.2014. godine pogrešno naznačeno da se isto dostavlja Odjeljenju Opštine S., ali navodi da je isto dostavljeno zajedno sa spisom inspekciji Grada B. dana 15.08.2014. godine, kao prvostepenom organu koji je u skladu sa odredbom člana 233. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07 i 50/10, obavezan drugostepeno rješenje dostaviti stranci u roku od osam dana od prijema spisa, što proizilazi iz dopisa tuženog broj ... od 12.08.2014. godine i dostavnice od 15.08.2014. godine. Dalje ističe da je prvostepeni organ dostavio tužiocu osporeno rješenje, što proizilazi iz popisa priloga spisa koji je dostavljen nižestepenom sudu uz odgovor na tužbu. Dodaje i to da se tužilac obratio tuženom podneskom od 22.08.2014. godine kojim je zatražio ispravljanje grešaka u rješenju od 12.08.2014. godine, iz čega nesporno proizilazi da je znao za osporeno rješenje i njegov sadržaj najkasnije tog dana, a koja situacija se može poistovjetiti sa ličnom dostavom. Zbog navedenog smatra da je nejasna konstatacija nižestepenog suda da se u upravnom spisu ne nalazi dokaz o dostavljanju osporenog rješenja tužiocu, obzirom da je u popisu priloga prvostepenog spisa jasno označeno rješenje broj ... od 12.08.2014. godine sa dostavnicom, ali ponavlja da je tužiocu svakako rješenje tuženog dostavljeno najkasnije 22.08.2014. godine kada je zatražio ispravku grešaka u tom rješenju, iz čega proizilazi da je njegova tužba neblagovremena. Posebno ističe da obrazloženje pobijane presude ne sadrži razloge za odluku kao u izreci, jer nedostatak dostavnice o uručenju osporenog akta tužiocu ne može biti razlog za zaključak suda da se ne može ispitati pravilnost i zakonitost tog akta, obzirom da se radi o radnji koja slijedi nakon donošenja istog i tiče se samo ocjene blagovremenosti tužbe. Zbog navedenog predlaže da ovaj sud zahtjev uvaži i pobijanu presudu ukine, te tužbu protiv akta broj 15.03-362-258/13 od 12.08.2014. godine odbaci kao neblagovremenu.

Tužilac u odgovoru na zahtjev iznosi da je isti neosnovan, a pobijana presuda zakonita, jer je sud pravilno poništio osporeni akt tuženog broj ... od 12.08.2014. godine koji je nezakonit, kao i sve ostale odluke donesene u ovom upravnom postupku, u kome su zanemarene činjenice da su tužiocu za pomoćni dvorišni objekat u Ulici... izdati lokacijski uslovi, te je utvrđeno da on nema obavezu plaćanja naknade za izgradnju objekta, što znači da je prvostepeni organ „preuranjeno pristupio rušenju objekta“, a na utvrđenju kojih relevantnih činjenica je insistirao u ovom upravnom sporu. Predlaže da ovaj sud zahtjev odbije, a da tuženog obaveže da mu nadoknadi troškove ovog postupka koji se odnose na sastav odgovora na zahtjev od strane advokata u ukupnom iznosu od 875,00 KM.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu predmeta proizilazi da je nižestepeni sud poništio osporeni akt tuženog broj ... od 12.08.2014. godine iz razloga što u upravnom spisu koji mu je dostavljen uz odgovor na tužbu ne postoji dokaz da je isti uručen tužiocu u skladu sa odredbama ZOUP, pri čemu sud nije mogao prihvatiti kao relevantnu izjavu tužioca iz dopisa koji je on uputio tuženom dana 22.08.2014. godine, a u kojem tužilac potvrđuje da mu je akt od 12.08.2014. godine dostavljen, jer iz sadržaja osporenog akta proizilazi da je njegovo dostavljanje izvršeno samo Odjeljenju Opštine S., a ne i tužiocu.

Pobijana odluka suda nije zakonita iz više razloga na koje osnovano ukazuje tuženi u zahtjevu. Ovo prevashodno stoga što se u dostavljenom upravnom spisu zatiče poštanska povratnica PTT 78000 Banjaluka kao dokaz da je osporeni akt tuženog broj ... od 12.08.2014.

godine uručen tužiocu lično 21.08.2014. godine (na prednjoj strani povratnice naznačeno da se P.R. dostavlja rješenje u predmetu broj... što je oznaka prvostepenog predmeta), a prijem kojeg akta je tužilac potvrdio svojim potpisom na poleđini povratnice. Kada se ovo ima u vidu, ostaje nejasno zašto nižestepeni sud nije mogao prihvatiti izjavu tužioca datu u podnesku od 22.08.2014. godine upućenom tuženom u kojem on potvrđuje da je primio drugostepeno rješenje broj ...od 12.08.2014. godine i da traži njegovu ispravku (jer je strana 2. istog i pravna pouka pogrešna).

Takođe, bez osnova je zaključivanje nižestepenog suda da se iz osporenog akta vidi da je isti dostavljen prvostepenom organu Opštine S., kada je iz dostavljenog upravnog spisa jasno da je tako samo pogrešno naznačeno na strani 2. osporenog akta broj ... od 12.08.2014. godine, a da je dostavljanje upravnog spisa sa ovom drugostepenom odlukom izvršeno inspekciji Grada B. o čemu svjedoči propratni akt tuženog od 12.08.2014. godine i dostavnica uredno potpisana od strane službenika ovog prvostepenog organa dana 15.08.2014. godine, a koji organ je u skladu sa odredbom člana 233. ZOUP, pomenuto drugostepeno rješenje tuženog broj ... od 12.08.2014. godine i dostavio tužiocu lično dana 21.08.2014. godine.

Dalje, sve i da je tačan zaključak suda da u upravnom spisu nema dokaza o uručenju tužiocu osporenog akta broj ... od 12.08.2014. godine (a nije, kako se ovaj sud prethodno izjasnio), pogrešan je i zaključak nižestepenog suda da se osporeni akt može poništiti ukoliko u upravnom spisu eventualno ne postoji dokaz o uručenju istog tužiocu, jer taj razlog nije propisan u odredbi člana 10. ZUS kao osnov za pobijanje, odnosno poništenje upravnog akta, na čemu takođe pravilno insistira tuženi u zahtjevu.

Okolnost da li je tužiocu i kada uručen osporeni akt tuženog broj ... od 12.08.2014. godine, a ovdje je to nesporno datum 21.08.2014. godine, od značaja je samo za utvrđivanje blagovremenosti podnošenja tužbe protiv tog akta, sa čim se nižestepeni sud zbog svojih pogrešnih zaključaka, uopšte nije bavio iako mu je to obaveza, jer se o tužbi u meritumu može odlučivati samo ako je ista blagovremeno podnesena.

Kako je sud uvažio tužbu i poništio osporeni akt dajući razloge koji nisu zasnovani na odredbi člana 10. ZUS, proizilazi da je učinio povredu pravila postupka koja je od uticaja na rješenje stvari, na čemu osnovano insistira tuženi u zahtjevu.

Kod ovakvog stanja stvari, ispunjeni su uslovi iz odredbe člana 40. stav 1. i 3. ZUS pa se zahtjev tuženog uvažava, tako da se pobijana presuda ukida u cijelosti i predmet vraća na ponovni postupak nižestepenom sudu u kojem će isti, shodno uputama iz ove presude, donijeti novu na zakonu zasnovanu odluku.

Odluka o troškovima spora iz stava 2. izreke ove presude se zasniva na odredbi odredbi člana 49. stav 4. ZUS u vezi sa članom 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/03-61/13).

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić